

LAIVAS

No. 9. Metai X

Vasario-Feb. 22, 1930

Šis laikraštis
republicinė
biblioteka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by Marian Fathers

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act. of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"L A I V A S"

2334 South Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

UŽGAVENIŲ SEKMADIENIS.

Evangelija

2 KORINT. 11, 19—12, 9.

BROLIAI: Jūs mielai noru pakenčiate paukusius, patys būdami išmintingi. Jūs juk pakenčiate, jei kas jus pavergia nelaisvėn, jei kas jus ryja, jei kas jūsų lobį ima, jei kas didžiuojasi, jei kas muša jus į veidą. Aš sakau savo sugėdinimui, lyg kad mes būtumėm buvę silpni tame dalyke. Kuo kas nors drįsta girtis, (paikybėje sakau), drįstu ir aš.

Jie yra žydai, ir aš: yra izraėlital, ir aš; yra Abraomo ainiai, ir aš; Jie yra Kristaus tarnai, (kaip neprotingas sakau), aš daugiau: daugiau pakėliau darbų, daugiau kalėjimų, kirčių be galo, buvau dažnai mirties pavojuose. Nuo žydų gavau penkis kartus po keturias dešimtis kirčių be vieno; tris kartus buvau rykštėmis plaktas, kartą akmenimis muštas, tris kartus nukentėjau laivo sudužimą, naktį ir dieną buvau jūros gylumoje, dažnai pavojuose nuo vientaučių, pavojuose nuo pagonių, kelionėse, pavojuose upių, pavojuose galvažudžių, pavojuose miestuose, pavojuose tyruose, pavojuose ant jūros, pavojuose tarp netikrų brolių; varge ir skurde, daugelyje budėjimų, alkyje ir troškime, daugelyje pasninkų, šaltyje ir nuogume: be to, kas kitaip atsitinka, kasdieninis veržimasis prie manęs, rūpestis visomis bažnyčiomis. Kas yra silpnas, ir aš nesidarau silpnas? Kas yra piktinamas, ir aš nedegu? Jei reikia girtis, aš girsiuos savo silpnumu. Dievas ir Tėvas mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus palaimintasis per amžius žino, kad aš nemeluoju. Damaske karaliaus Arėto šalies viršininkas sergėjo damaskiečių miestą, kad mane sugautų: ir aš pro langą pintinėje buvau nuleistas per sieną ir taip ištrūkau iš jo rankų.

Jei reikia girtis (tiesa nepridera), aš eisiu prie Viešpaties regėjimų ir apreiškimų. Aš žinau žmogų Kristuje, kurs pirm keturiolikos metų, — ar kūne, nežinau, ar be kūno, nežinau, Dievas žino, — buvo pagautas net į trečiąjį dangų. Ir žinau, kad tas žmogus, — ar kūne, ar be kūno, nežinau, Dievas žino, — buvo pagautas į rojų ir gir-

Lekcija.

LK. 8, 4—15.

ANUO metu susirinkus skaitlingai miniai ir besiskubinant pas jį iš miestų, jis kalbėjo prilyginimu: Sėjėjas išėjo savo sėklos sėtų. Jam sėjant, dalis krito prie kelio, buvo sumindžiota, ir dangaus paukščiai ją sulesė. Kita dalis krito ant uolos ir išdygus padžiuvo, nes neturėjo drėgmės, kita krito tarp erškėčių ir draug išdygė erškėčiai nusmelkė ją. Kita dalis krito į gerą žemę ir išdygus nešė šimteriopą vaisių. Tai sakydamas jis šaukė: Kas turi ausis klausyti, tas teklausai. Jo mokytiniai klausė jį, ką tas prilyginimas reiškia. Jis jiems tarė: Jums duota pažinti Dievo karalystės paslaptį, kitiems gi skelbiama prilyginimais, kad regėdami nematytų ir girdėdami nesuprastų. Tas prilyginimas štai ką reiškia: Sėkla Dievo žodis. Prie kelio tai tie, kurie klauso; paskui ateina velnias ir atima žodį iš jų širdies, kad jie netikėtų ir nebūtų išgelbėti. Ant uolos tie, kurie išgirdę su džiaugsmu priima žodį; bet jie neturi šaknų; jie tiki iki laikui ir pagundos metu jie atsitraukia. Kas gi krito tarp erškėčių, tai tie, kurie kad ir klauso, bet šalin eidami rūpesnių, turtų ir gyvenimo džiaugsmų nutroškinami ir ne- neša vaisiaus. Kas gi krito į gerą žemę, tai tie, kurie klauso žodžio, jį palaiko tikrai geroje širdyje ir neša vaisiaus kantrume.

dėjo slaptingus žodžius kurių nėvienam žmogui nevalia sakyti. Tokiuo aš girsiuos, savimi gi nėkiek nesigirsiu, tiktai savo silpnybėmis.

Nes jei ir norėčiau girtis, aš nebūsiu neprotingas, nes sakyčiau tiesą; bet susilaikau, kad kas nemanytų apie mane daugiau, kaip manyje mato ar girdi iš manęs. O kad aš dėl apreiškimų didumo nesikelčiau puikybėn, man duotas akstinas mano kūnui, šetono angelas, kurs mane muštų veidan. Todėl aš tris kartus meldžiau Viešpatį, kad tai atstotų nuo manęs; bet jis man tarė: Gana tau mano malonės, nes jėga įgyja tobulumo silpnybėje. Taigi, aš mielai noru girsiuos mano silpnybėmis, kad Kristaus jėga gyventų manyje.

Krikščioniškas Auklėjimas Ir Šeimyna.

Žmogus sutvertas tam, kad pažintų Dievą, Jį garbintų, Jį mylėtų, Jam tarnautų ir miręs gautų amžinąją laimę. Taip yra paties Dievo, žmogaus Sutvėrėjo, surėdyta. Niekas be kaltės nuo to negali atsisakyti. Jei kas tąjį žmogaus tikslą iškreipia, tas sunkiai nusikalsta pats ir daro didžiausią skriaudą savo artimui.

Dievas įsteigė čia ant žemės savo katalikiškąją Bažnyčią, savo vietininę, kad ji regima, regimomis ir neregimomis priemonėmis rodytų žmonėms jų tikrąjį tikslą, prie jo juos vėstų ir palaikytų iki grabo lentos.

Štai delko Bažnyčią išpažįsta, kad jai pirmučiausiai priklauso teisė ir priedermė auklėti žmones, padaryti juos tikraisiais Dievo karalystės piliečiais ir tuomi pat gerais valstybės piliečiais.

Kaip Dievas taip ir Bažnyčia geram išauklėjimui žmonijos naudoja šeimyną.

Mūsų gadynėje pasireiškia, vienur visiškai aiškiai, kitur ne taip aiškiai, kad tik valstybei ir jos mokykloms priklauso teisės auklėti. Tai yra klaida. Tai yra griovimas pačių visuomeninės organizacijos pamatų. Tai yra pavojus pamatinėms Bažnyčios, Valstybės ir visuomenės įstaigoms.

Mokykla nebuvo, nėra ir negali būti tikroji, vienatinė auklėjimo įstaiga. **Tokia įstaiga yra ir gali būti tik šeimyna.**

Mokykla yra tik papildomojo auklėjimo įstaiga. Ji yra tik pagalba tėvams. Ji privalo būti tąsa šeimynos darbo.

Tėvai neturi teisės atsisakyti nuo auklėjimo savo vaikų. Atsisakyti nuo to — tai jų didžiausia kaltė.

Mokykla nusikalstų, savindamosi teisę auklėti vaikus kitaip negu tėvų buvo daroma ir reikalaujama.

Gyvenimo aplinkybės neleidžia paties tėvams auklėjimą vaikų vesti iki galui, todėl jie ima pagalbon mokyklą, bet tuomi jie neatsizada savo teisių ir nepasiliuosuoja atsakomybės pas Dievą. Už vaikus ir jų auklėjimą jie duos savo laiku Dievui atskaitą.

—o—

Kiekvienas vaikas išbuva kasmet mokykloje daug mažiau laiko, negu už jos sienų.

Galima sakyti, kad vaikas būva mokykloje 5 valandas kasdien, 20 dienų kas mėnuo ir per devynis nepilnai mėnesius; likusis jo laikas yra už mokyklas.

Už mokyklos jis susiduria su gyvu gyvenimu, su įvairiausiais jame įvykiais. Čia tai jam ir reikia nuolatinio vadovo, auklėtojo. Ar tai atliks mokykla? Ne. Tai gali ir privalo padaryti tėvai.

Auklėjimas nereiškia praplėtimą proto žinių, bet lavybą visų žmogaus kūno ir sielos jėgų.

Krikščioniškas auklėjimas deda savo pamatą pripažinimą Dievo, Jo pažinimą, išpažinimą, Jo mylėjimą, prisitaikant visomis savo kūno ir sielos jėgomis prie Jo apreikštojo mokslo ir dorovės taisyklių.

Tas auklėjimas privalo prasidėti šeimynoje ir tęstis joje, padedant mokyklai ir kitoms priemonėms.

Šeimyna, namas yra tą pirmoji scena, ant kurios kūdikystė ir jaunystė lošia savo gyvenimo dramą.

Čia pirmiausiai susikerta **Aš ir ne aš** ir atsiveria kelias į draugijines dorybes. Čia pasireiškia, kur **Aš** privalo iš-

silaikyti ir kur nusileisti.

Ant šeimynos gyvenimo scenos kiekvienas sužino, kad jis yra ne vien **imti**, bet ir **duoti**, ne vien būti mylimu, bet ir privalančiu mylėti. Čia prasideda sekimas kitų pavyzdžiu, čia susilaukia, paraginimų, čia auga išmintyje. Čia kiekvieno kūdikio akys susiduria su pasaulio daiktais — su tėvu, motina, broliu, seserimi, su paveikslais ant sienų, su daiktais kambariuose.

Čia kiekvieno kūdikio ausys girdi pirmuosius garsus, pirmuosius žodžius — tėvų ir kitų namiškių.

Ką kūdikis mato, ką jis girdi nuo mažiausiųjų savo amžiaus dienelių, tas veikia labai į jo auklėjimą, tas jau formuoja jo būdą, jo mintis, jo jausmus.

Kaip tai nepaprastai svarbu krikščioniškam auklėjimui, krikščioniškos šeimyninio gyvenimo apystovos — kryžius žymioje vietoje, Viešpaties Jėzaus, Šv. Panos Marijos ir šventųjų gražūs paveikslai ant sienų; geros knygos su gražiais paveikslėliais arba gražių paveikslėlių ir vaizdėlių rinkimai, toliau ir muzikos geri dalykėliai ir t. t.

Visi tai mažus kūdikius sudomina. Tie dalykai daro juose pirmuosius įspūdžius ir atsiliepia jų būde ir įpročiuose.

Labiausiai, žinoma, į mažuosius veikia šeimynos narių pavyzdžiai — pirmoje vietoje tėvo ir motinos, o vėliau brolių, seserų ir kitų namiškių.

Nors atsitinka, kad gerų tėvų būva blogi vaikai, o netikusių tėvų geri vaikai, tai vis tiek pasilieka galioje tai-

syklė “kad obuolys netoli nuo obelies ritasi.”

Kartais įvyksta, kad gerų tėvų namuose būva labai maža krikščioniškumo žymių, o iškrypusių tėvų namuose jų pasirodė daugiau.

Buvo senovės patarlė, “kad sveikame kūne yra sveika dvasia.”

Ji ir dabar turi savo reikšmę. Kūno sveikumas daug atsiliepia auklėjime.

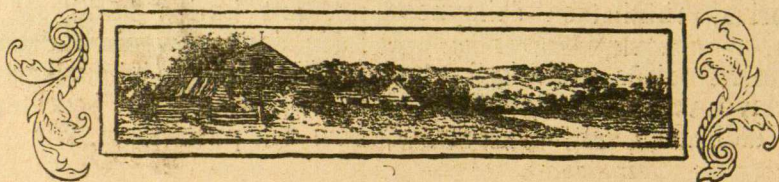
Siela naudojasi kūnu. Jos veikimas labai daug nuo jo priklauso. Taigi, jei kūnas bus sukleręs, siela sutinka daug kliūčių. Tuomet ji sau negauna tiek, kiek jai reiktų įvairių dalykų gauti ir ji susikliudo išoriniai parodyti tiek, kiek norėtų.

Todėl labai yra svarbu, kad tėvai gerai rūpintųsi savo vaikų sveikata. Bus jie stipresni, sveikesni ir visuomet užtektinai atsilsėję, jų mokslas ir auklėjimas sparčiai eis pirmyn.

Tėvai, atsižvelgdami į atsakomybę, kurią turės Dievui išduoti už savo vaikus, ir matydami, kas reikalinga, kad jie būtų tinkamai, katalikiškai išauklėti, privalo daryti viską, kas namuose turi būt padaryta ir toliau parinkti mokyklą, kuri jų darbą dirbtų ir jiems padėtų savo užduotį išpildyti.

Katalikiška mokykla katalikams tėvams yra tikriausia pagalba. Kurie tėvai į ją leidžia, savo pareigą teisingai eina. Bet jie privalo atsiminti, kad net leidimas į katalikišką mokyklą jų nepaliuosuoja nuolatos rūpintis patiems auklėti vaikus.

— 0 —

Vestuvēs Kanoje.

(Māstymui mintys).

“Darykite, kā tik jis jums pasakys”
(Jon. 2, 5).

Nuo Jēzaus suradimo Jeruzalēs dažnīcīoje iki viešajam Išganytojo pasirodymui šv. Evāngelija tyli apie šv. Dievo Motiņā. Jēzus gyveno su savo šv. Motiņa Nazarete iki 30 metų. Ant savo ranku numarino Globējā šv. Juozapā. Bet jau atējo jam valanda pasirodyti žmonēms. Šv. Jono pakrištytas atgailos krikštu Jordane ir pasninkojes 40 dienu ir naktu, pradējo kviesti prie savēs mokinius. Tuo laiku Galiliejos Kanoje buvo vestuvēs. Kana-gi visai netoli nuo Nazareto, bus apie 1 am. mylia. Tolymieji Marijos giminaičiai pakvietē i savo vestuves taipgi šv. Paneļē ir Išganytojā su jo mokiniais. Šv. Dievo Motina neatsisakē, nes jautē, jog reikēs jiems patarnauti. Atējo i jas taipgi Jēzus su savo mokiniais. Jaunavēdžiai nebuvo turtingi ir netikētai daugiau sveiču atsilankius, negu buvo laukta, pasijuto keblioje būklēje, — neteko vyno. Pirmutinē tai pastebējo Marija. Ji žinōjo kas reikia daryti. Uztat ir kreipiasi prie savo brangiausio Sūnaus, sakydama: „Jie nebeturi vyno.” O Išganytojas pararē jai palikti visā tā reikalā jam, nes jo valanda jau atējusi. Uztat jo motina tarē tarnams: „Darykite, kā tik jis jums pasakys.” Ir Motinos širdis neapsiriko. Evāngelija toliau mums pasakoja: “Buvo tenai pastatyta šeši akmeniniai indai paprastiem žydu apsiplovimams, kuriu kiekvienam tilpo du ar trys kibirai. Jēzus jiems pasakē: Pripilkite indus vandens. Jie pripylē juos sklidinūs. Tuomet Jēzus jiems tarē: Dabar semkite ir neškite vestuviu užvaizdai. Jie nunešē. Kaip tik vestuviu užvaizdas paragavo iš vandens padaryto vyno, nežinodamas, iš kur

jis, nors tarnai, kurie sēmē vandeni, žinojo, pasišaukē jauniki ir jam tarē: Kiekvienas žmogus pirma stato gero vyno, kuomet gi įgeria, tuomet to kuris menkesnis; tu gi palaikē gerāji vynā iki dabar.” (Jon. 2, 6-10). Šv. Panelei užtariant, Išganytojas padarē pirmāji savo stebuklā. Galingas yra šv. Motinos žodis pas Kristū. O kaip ji garbinga ir kilni pasirodo šiame įvykyje! Jos palankumas ir gailėstingumas nežino ribu. Jaunūju šeiminku nejaukiā būklē atjaučia, jų reikalā savu daro ir užtat su didele pagarba Kristui ji kreipiasi, primindama reikalā: “jie vyno neturi.” Tuomi paskatina Kristū prie stebuklu darymo, nes jau atējo laikas: Jonas Krikštytojas davē savo liudijimā, Dangaus Tēvo balsas patvirtino Išganytojo pasiuntinybę, jau buvo įtikėjusių i Jēzū jo mokiniu.

Atmink, jog turi pas Jēzū danguje geriausią sau Motiņā, kuri tave gerai supranta, užjaučia. Prašyk jos pagalbos, o būsi išklausytas.

Malda. Šv. Marija, mano Motina, išgirska nuolanku mano balsā, šaukiantį pagalbos. Dievo maloniū gausumu apvalyk mano protā ir širdi, kad suprasčiau kas gera ir siekčiau to, kas gera.

Pasižadū pagelbėti varguos ir nelaimēse mano artimui, norēdamas, kad Dievas pagelbētū man mano reikaluose.

Sielos Takai Tobulybēn.

Rašo: Kun. D-ras K. Matulaitis, M. I. C.

(Tąsa).

2. Turi labai negerą vieną įprotį, kurį norėtum nuo kitų paslėpti. Labai išsiceidi, kuomet kas pajudina tavo paslaptį, nors tikrumoje niekam tai nėra paslaptis: visi mato tavo blogą įprotį, pav. jog esi godus į turtą, be galo mėgsti būti giriamas, didelis esi tinginys ir t.t. Gal dar nėra tavyje to blogo įpročio, bet jauti didelį palinkimą į jį, jauti nenorą kovoti su tuo netvarkingu palinkimu. Savo draugams kartais nusiskundi, jog su tuo palinkimu tau sunku kovoti, kad tas blogas įprotis tau pasidarė it žmogiškos prigimties dalis.

3. Eini išpažinties, darai prieš tai sąžinės sąskaitą ir kiekvieną kartą matai, jog vieną nusikaltimų rūšis kartojasi. Tau tie dalykai nejauku sakyti, norėtum, kad jų nebūtų, bet su jais mažai kovoji, o išvelgęs giliau matai, jog iš to nuodėmingo palinkimo eina visos kitos nuodėmės. Čia yra tavo didžiausioji yda.

4. Atsižvelgk į kylantį tarpais sieloje džiaugsmą ir nuliūdimą. Jeigu pasitaikomieji dalykai pataikauja tavo vyraujančiai ydai, — tada džiaugiesi, o jei yra jai priešingi — tada jauti liūdėsį.

5. Tasai sielos liudnumas, pasireikšdamas joje kiek stipriau, veda sielą prie nusiminimo. Jisai gali kilti arba deliai kurios kūno ligos, arba iš vyriausios ydos toje sieloje — kūniškumo.

6. Jei kartais patsai prisipažįsti tuos, ar kitus darbus netinkamai atlikęs, bet vyresniųjų nepaguostas, o kaltinamas išsiceidi ir teisinies, žinok, kad čia slepiasi tavo vyriausioji yda.

7. Apsvarstyk savo temperamentą ir būdą. Matai kaip švelnūs žmonės dažnai švelnina, teisina kitų net dideles nuodėmes; kaip protingieji ima dažnai nepasitikėti kitais; veiklieji per daug skubinasi ir net apleidžia maldą, o jautrios širdies žmonės per daug savo širdį priiša prie sutvėrimų.

8. Nuoširdžiai panagrinėk savo nusiteikimą, kad surastumei vyraujančią ydą, nes kai kurie nuodėmingi padariniai kyla iš įvairių ydų, o be to pati vyriausioji yda mėgsta nuo tavo sąžinės akių slėptis. Gerai bus kartais pasiteirauti pas dvasios vadovą, kad nurodytų vyraujančią ydą. Laikykis jo nuomonės.

Pažinęs vyraujančią savyje ydą, pasirūpink ją išnaikinti, nes ji yra daug baisesnė dvasiai, negu kraujo sugedimas—gangrena kūnui. Jeigu jos neišnaikinsi, — ji tave įstums į sunkius nusidėjimus ir į amžiną prapultį.

Savo dvasios ydoms naikinti reikia panaudoti visus dvasinius pratimus, — k. a. pasiryžimus, sąžinės sąskaitas, mąstymus, maldas, budėjimus ir apsimarinimus. Ypač daug čia padės *dalinė sąžinės sąskaita*. Ją daryk iš vienos ir tos pačios ydos taip ilgai, kol *visai ją savyje išdildinsi*. Pajutęs, jog per ilgesnį laiką nė karto nepasitaikė į tą ydą atkirsti, imkis kitos. Nenusimink, jei tenka kovoti su ta pačia yda per daug metų: nenusimink, budėk ir kovok, o laimėsi.

Paprastai žmogus turi įvairių ydų savo būde. Norint jas iš savo dvasios pašalinti, tenka imtis tam tikros tvarkos. Dvasios dalykų žinovai pataria pirmiausiai naikinti savyje tas ydas, *kurios piktina kitus*, pavyzdžiui: nepadorūs ir nemandagūs judėsi, šiurkštūs, storžieviškas elgėsis, per daug kalbėjimas, nepadorūs juokai etc.

Tas ydas apgalėję, imkimės taisyti ne taip aiškiai kitų pastebiamas mūsų ydas, k. a.: nusikaltimai pasiimtoms pareigoms, gyvenimo tvarkai, religinės bendrijos įstatams ir t.t. O jau toliau galime imtis daryti sąžinės sąskaitą iš pasitaikomų netobulumų ir ydų mūsų mąstymuose, sąžinės sąskaitose, išpažinties atlikime ir t.t.

4. S u t v a r k y k p o j u č i u s i r s a v o a i s t r a s . „Pabėk, jei nori pergalėti,“ pasakė šv. Augustinas, (Serm. 250 de

Tempore), kalbėdamas apie kūno ydas. Bėk nuo išulių, nuodėmingų vaizdų, saugok savo pojūčius, jei nenori atsidurti nuodėmingų aistrų sukuryje. Negali būti derybų su nekaltybės priešais. Pabėk nuo jų. Kitus savo geidulius, pav. tuščios garbės troškimą ir t.t. galima apgalvoti dviem būdais: ginantis nuo jų ir juos puolant. Ginimosi būdas bus tada, kada mes žadiname savo širdyje priešingus sukilusiai aistrai dorybės aktus. Pav. sukilo tuščios garbės geismas. Tada pasistengiamo sužadinti nusižeminimo aktą, arba stačiai patirtą pasisekimą, dėl kurio ieškome pagyrimų, aukojame didesnei V. Dievo garbei.

Netvarkingus geismus tiesioginiai imamas naikinti, puolimo būdu, pav. piktumo, pavydo ir t.t., numatydami, kad tie geismai kils mūmyse, bet taip-gi numatome, kokiū būdu persigalėsime. Pasvarstome jų kilimo priežastis ir, jei sukils, žinome kaip jų atsikratyti, darydami visai priešingus toms aistroms veiksnum. Prieš piktumą statome švelnų mandagų elgesį, prieš pavydą — gero velijimą, dovanų teikimą, malda už juos ir t.t.

Visoms ydoms ir geismams nugalėti reikia naudoti ir bendrąsias priemones, k. a. malda, budėjimą, sąžinės sąskaitas, kūno varginimus, pasninkus, kietą guolį ir kitus dalykus, pritariant mūsų dvasios vadovui.

Išorinius mūsų pojūčius privalome diktatoriškai tvarkyti, o vidujus geidulius sutvarkome diplomatiškai ir politikuodami su jais.

5. **M e l s k i s i r m a s t y k.** Reikia paprastai dažnai pakelti savo mintį ir širdį prie Dievo bent trumpais atodūšiais, trumpomis maldelėmis. Išmok mąstyti. Naudokis partartu dvasios vadovo vadovėliu. Sutvarkyk dvasinių pratimų laiką, kad būtų galima turėti išmąstymų, dvasinių skaitymų ir panašių dalykų daugiausiai dvasinės naudos. Tam pagelbės dažnas ėjimas prie šv. Sakramentų, šv. Mišių klausymas, ražančiaus malda ir t.t.

O apie maldos galybę pats Išganytojas mokina: „Iš tikrųjų, sakau jums, kas nors tartų šitam kalnui. Persikelk ir meskis į jūrą,

ir nesvyruotų savo širdyje, bet tikėtų, įvyksiant visa, ką tik sako, tai jam ir įvyks. Todėl sakau jums: ko nors meldamies prašote, tikėkite, kad gausite, ir bus jums” (Mor. 11, 23-24).

Dvasinio gyvenimo pradžioje, norint geriau suprasti V. Dievo valią ir išmokti dvasiniai gyventi, reikia melstis.

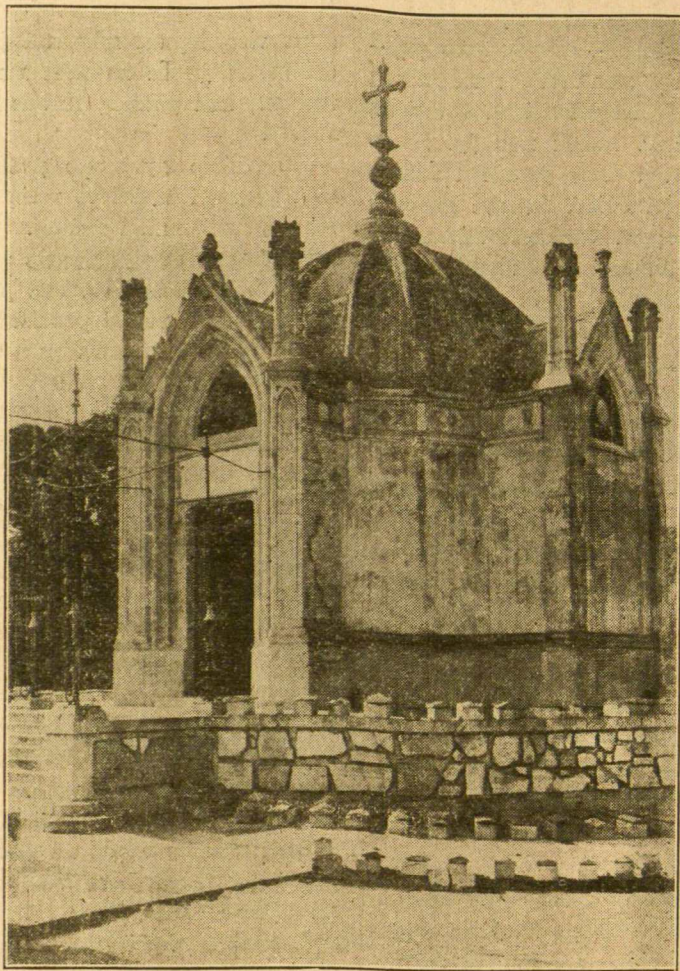
15. Pamaldumo pamatai.

Labai yra svarbu, kad pradedantieji dvasiniai gyventi pačioj pradžioje suprastų ir panorėtų padėti stiprius pamatus krikščioniškajai tobulybei, kad neatsitiktų kaip su tuo Evangelijoje paminėtu žmogumi, kurs pastatė savo namus ant smilčių. „Lijo lietus, upės patvino, pūtė vėjai ir puolė ant tų namų, ir jie sugriuvo, o jų griuvimas buvo didelis” (Mat. 7, 27). Siela privalo būti įsitikinusi, jog tada padarys tobulybėje pažangos, kada 1. bijos V. Dievo, 2. atgailą darys už praeitį, 3. nekęs nuodėmės, 4. nuoširdžiai ieškos V. Dievo ir 5. tikrai įvertins teikiamas Dievo malones.

1. **D i e v o b a i m ė** yra krikščioniško gyvenimo ir išminties pradžia. Norint padaryti pažangos tobulybėje, reikia išminties ieškoti visos išminties šaltinyje, Dievuje. Tą išmintį žmogus randa su Dievo malone dvasiniame gyvenime, savo visą veikimą palenkdamas Dievo valiai. Kodėl? Dievas — tai amžinoji Išmintis, kuri sukūrė dangų ir žemę. Kas vykdo Dievo valią, tas eina išminties keliais. Taigi, įgyvendinimas Dievo valios, kuri yra patiekta vykinti mūsų laisvai valiai, yra išminties pradžia. Kadangi mums tą dalyką nurodo tikėjimo tiesos, o jos yra pirmieji išminties žiedai, tai sakome, jog tikėjimas šiuo žvilgsniu yra išminties pradžia. Taip atrodo išminties pradžia savo esmėje.

(Bus daugiau).

Šv. Liudviko koplyčia, Kartaginoj, Afrikoj, kur šįmet gegužės pradžioj įvyks Trysdešimtas Tarptautinis Eucharistinis Kongresas. Koplyčia pastatyta toje vietoj, kur šventasis mirė. Liet. Katalikų Federacija ruošia kelionę į Eucharistinį Kongresą. Kelionei Amerikos lietuviams vadovaus kun. J. Švagždys. Paimta prancūzų laivas "Rochambeau," kuris išplauks balandžio 23 d. Gražu būtų, kad ir sąjungiečių atsirastų tarpė keliauninkų. Kelionės reikalų reikia kreiptis į Federacijos Komisiją ekskursijai ruošti 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Illinois.

Marijos Dukrelė.

K. Zajančkauskas, M. I. C.
(Vaizdelis iš Lietuvos).

Šiitas birželio sekmadienio vakaras. Senai jau visi grįžo iš bažnyčios namo. Kur-ne-kur renkasi būrelin jaunimas ir linksmai šnekučiuoja, užmiršdami trumpam laikui sunkius vasaros darbus. Visur gyvumas, judrumas, o dainų garsai tik aidi visomis pusėmis. Kur tik ausį pakreipsi, vis ką nors išgirsi.

Už pirmojo nuo miestelio kaimo, pamiškėj, kur tamsus šešėlis jau gaubia didelį dirvono plotą ir gaivina nuvytusią žolelę, ganosi nedidelė banda: penkios margos karvutės. ir keliolika avių. Pačiu pamiškiu vingiuoja siauras takas, einas iš miestelio į tolimesnį kaimą. Paliai ta ką, lauko kampe, ant kelių akmenų stovi maža, sukrypusi medinė koplytėlė. Niekas jos nežiūri; rodos, jau visai nereikalinga. Keturiuos tik senos liepos saugo ją nuo audrų ir smarkiųjų lietu. Ir iš tiesų menka jos vertė: viduje senas popierinis Šv. Panelės Nekaltai Pradėtos paveikslas, du mediniai be žvakių liktoriai, dvi senos, susmukusios popierinės palmės, keletas apžadų veidrodėlių, menkos, dar kažin kaip išlikusios sveikos, stiklinės dūrelės — ir viskas. Šalia koplytėlės žalioj pievelėj sėdi 9 metų piemenaitė. Marga suknelė, geltoni plaukai, apskritus raudonas veidelis daro ją malonios išvaizdos. Ji pina vainiką. Giliai palenкта galva rodo, kad ji giliai užsi-mąščiusi. Kada-ne-kada pakelia ji savo jaunutę galvą, pažvelgia į bandą, ir vėl skubiai pina vainiką.

Niekuomet ji taip nesvajoja, kaip šventadieniais, kada žmonės eina bažnyčion ir paskui vėl linksmai grįžta namo. Skauda tada jos jaunutė širdelė,

kad ir ji ten negaii nueiti, pagarbinti gerą Dievulį. Tada jai prisimena jau anam pasauly gyvenančioji motinėlė, gerasis tėvelis. Skrenda pro akis tie linksmučiai, malonūs žiemos vakarai, kada drauge visa šeimynėlė, susėdusi prie šilto pečiaus, giedodavo karunką ir kitas šventas giesmes. Prisiminus jai pasidarydavo liūdna ir nē nepajusdavo, kaip skaisčios ašarėlės suvilgydavo jos veidelius. Bet jautėsi ir labai laiminga, nes šios koplytėlės Dievo Motina Jai pavadavo mirusiają. Šioji koplytėlė buvo jos vienintėlė prieglauda. Sunku išskaičiuoti visos iš čia dangun nuskridusios mintys, sunku suprasti iš čia semtoji paguoda.

— Reikia skubintis, — pamanė sau mergaitė, žvelgdama į šešėlio ilgumą.

Tuo tarpu nuo miestelio pusės neva kokia tai daina, neva rėkavimas. Mergaitė į tai nekreipė dėmesio. Užkimiųjų balsų aidai vis artinosi. Taku grįžo iš miestelio po visų "atlaidų" du gerai įsikaušę Juodupijų kaimo vyrukai. Ėjo svėruodami, spardydami kiekvieną, ant tako pasitaikantį akmenį, laužydami jaunų medelių viršūnes.

Mergaitė užbaigė pinti vainiką ir, nuėjusi prie koplytėlės dūrelių, jau rengėsi užkabinti. Girtuokliai buvo jau visai arti. Mergaitė girtų žmonių labai bijodama, buvo bemananti pasitraukti, bet, bijodama pasivėlinti uždėti vainiką, pasiliko.

— Na ką ta piemenė čia daro? — paklausė vienas girtuoklių.

Mergaitė tylėjo.

— Gal tą vainiką man ėupynei? — tarė antrasis.

— Ne. Dievo Motinai. — Tyliai atsakė mergaitė.

Girtuokliai nesupratę priėjo dar arčiau ir pirmasis paklausė:

— Gal tu, mieloji, nori nuversti šią be jokio reikalo čia riogsančią šmėklą?

Mergaitė kruptelėjo ir keletą žingsnių pasitraukė į šalį.

— Eikš, — tarė vėl pirmasis: — mudu padėsiva.

Mergaitė pradėjo verkti.

— Na, tai mažytė, dar verkia. Tuoj pasijuoksi, kai ši baidyklė subyrės.

— Ne, aš to neleisiu padaryti, — drąsiai sušuko mergaitė ir atsistojo ties koplytėlės durimis.

— Tai kam ji čia reikalinga?

— Na, nuversti ir daugiau nieko, — paragino antrasis.

Sušvilpė lazda, skaudus riksmas, stiklų skambesys, kaip žaibas nakties metu, perskrodė malonią vakaro tylą ir nuaidėjo toli per plačias besnaudžiančias pievas.

Mergaitė krito skersai durų ant plataus akmens ir raudono kraujo srovė tyliai pradėjo čiurlenti žemyn. Savo silpna rankute vargšė norėjo sulaikyti baisų smūgį, tačiau pati neteko rankos. Girtuokliai, pamatę savo niekšišką darbą, bematant dingo krūmuose. Mergaitė gulėjo apalpus.

Prabėgo kelios minutės. Gyvuliai, nebematydami savo piemenės, pradėjo braidžioti svetimus javus. Tuo pat laiku į laukus išėjo ir šeimininkas. Pamatęs savo bandą kaimyno javuose, atbėgęs ją išvijo ir keikdamas pradėjo dairytis. Šaukė ir vardu, bet neatsiliepė.

— Tur būt toji biaurybė kur nors miega, — sumurmėjo šeimininkas ir, nusilaužęs beržo šaką, užsilipo ant akmens. — Ė. Ana miega. Dar pas koplytėlės duris, — ir nusišypsojęs lyg la-

pė pradėjo slinkti prie savo aukos. Jau tik keli žingsniai. Bet pamatęs sukniubusią mergaitę, jos išbalusį veidą, srovę kraujo, staiga šoko prie jos ir, šaukdamas Dievo vardą, pakėlė jos galvą. Mergaitė truputį pravėrė akis ir giliu atdūsiu sudejavo. Šeimininkas persigandęs nubėgo namo šauktis pagalbos.

— o —

Prabėgo jau dvi dienos. Kaimo viduryj iš vieno ūkininko kiemo paširodo pulkelis žmonių. Keturios merginos neša nedidelį baltą grabuką, papuoštą baltu šilkiniu kaspinu ir rūtų vainikėliu. Neša kankinę į amžinosios ramybės vietą.

Prie kelio, kuriuo ėjo liūdnoji procesija, stovėjo malūnas. Pas duris būrelis vyrų kalbėjosi apie kasdieninius reikalus. Tarp jų buvo vienas jaunas vaikas, taip pat atvažiavęs malūnan. Vyrai, pamatę nešant numirėlę, visi valandėlei nutilo.

— Kieno čia vaikas mirė? — paklausė vienas.

— Ogi Narvilo primuštoji piemenė, — atsakė kitas.

— Ar ta, kuriai sekmadienį ranką ką tik nenukirto?

— Taip, taip.

— Matot vyrai koks mūsų jaunimas, — atsiliepė vienas senis. — Kaip mums nedrebėti, kad dabar nė šventų daiktų nebijo...

Šalia stovėjęs jaunuolis paraudo. Jo širdin tartum kas peiliu pataikė. Neramumas purtė jo kūną, o sąžinės kirminas kando visu smarkumu. Jis nebežinojo nė ką daryti. Jis šiai mergaitai atėmė gyvybę... Jis žmogžudys.. Jam dabar rodėsi, kad visi į jį žiūri ir tuoj sušuks: Tu žmogžudys. Tave turi su-trinti girnų ratai."

(Daugiau bus).

Katalikų Pasaulys

OSAKA (Japonija). Čia Tamas Edisonas tapo paskelbtas Elektros dievaičio pranašas. Tą dievaitį naujai išrado ir su tvėrė elektros darbininkai mieste Osaka (Japonijoje). Edisonui suteikta titulas "Edison no Mikoto."

Tas dievaitis pagarsėjo pernai per įvykusią elektrinę parodą. Parodoje buvo išstatytas panašumas šintoistų šventovės su dievaičiu soste. Tą eksponatą pagamino p. Teramura, pirklys elektriniais prietaisais. Parodai pasibaigus ta šventovė buvo pastatyta mieste žymioje vietoje.

Kuomet buvo apvaikščiojimas aukštinio jubiliejaus Edisono išradimų, tas elektros dievaitis tapo pastatytas Elektros Rūmuose ir visų šintoistų pripažintas ir pagarbintas. Prie tos progos Edisonas paskelbtas to dievaičio pranašu.

Šintoistai yra fanatiškiausia budistų sekta Japonijoje. Valdžia nestabdė to į naujus burtus ir prietarus pasireiškusio tikėjimo, nes bijojo maišto.

Osakos mieste yra apie 2 milijonu šintoistų. Prie jų priklauso dauguma elektros darbininkų. Valdžia nenorėjo jų erzinti.

Katalikų Osakoje yra 5,581. Prancūzai vienuoliai ir seserys juos aprūpina.

KOLONIJA (Vokietija). Čia įsikūrė nauja organizacija. Jos vardas "Miva." Jai pradžia davė tėvas Povilas Schulte, O. M. I. Jis karo metu tarnavo orlaivinių skyriuje. Jo draugo staigi ir baisi mirtis pastumdėjo jį kurti tą naują organizaciją.

Jo draugas, tėvas Fuhrmann, O. M. I. turėjo savo misiją Pietų Vakarų Afrikoje. Jis ten apsirgo. Niekas jo negalėjo pasiekti. Vietiniai keli gyventojai jį ligotą bandė pernešti per saulės deginamus smiltynus į ligoninę. Kelyje jis mirė.

Organizacija "Miva" užsidavė sau

tikslą pagaminti misijonieriams orlaivių, kuriais jie galėtų keltis iš misijų į misijas, taip pat nešti pagalbos nelaimės iš-tiktiems.

Taip labai trūksta misijonierių ir dar jų daug pirma laiko žūva dėl stokos šių laikų išradimų. Į 10 metų toje pačioje upėje prigėrė šeši misijonieriai dėl neturėjimo tinkamų persikelti per upę laivelį.

Vokietijos katalikai sutiko su didžiausiu prielankumu "Miva" organizacijai. Jai taip pat prielanki valdžia ir daug pramonės įstaigų.

PARYŽIUS. Šįmet Tarptautinis Eucharistinis Kongresas įvyksta Kartaginoje, Afrikoje.

Iš Paryžiaus pranešama, kad 60 Francijos vyskupų ir į 2000 jų vyskupijų kunigų pasiskelbė keliausią į Eucharistinį Kongresą.

Italija ir Ispanija žada duoti labai daug maldininkų. Iš Australijos žada atvykti Sydney arkivyskupas su būriu maldininkų.

Daug žmonių rengiasi keliauti iš Amerikos; rengiama žymus maldininkų būrys iš Centralės Afrikos. Bus katalikų atstovai iš Kinijos ir Indijos.

Tikimasi, kad daug turistų apsigyvens Tunise. Kad jiems būtų lengva pasiekti Kartagina, jau pradėta dirbdinti gelžkelis.

Musulmanai, žydai ir kiti pasiūlo savo villas Kongreso rengimo komitetui, kad turėtų kur svečius patalpinti.

Kadangi Kartaginos katedra galės tik nežymią atsilankiusiųjų dalį talpinti, tai svarbiausi dalykai įvyks amfiteatre.

Iškeltas sumanymas, kad susiorganizuotų lietuvių maldininkų būrys keliauti į Kongresą ir iš ten per įvairias garsias vietas Lietuvon.

MUSŲ DARBAI

Ai daugiau, daugiau tų plačiųjų, skaisčiųjų širdžių. Jos, lyg girių sparnuočiai, nėrimsta — purpsi, plasnoja tarp žmonių minių. Jo, kyla aukštyn prie Skaisčiausios Dievybės, jos laidžias žemyn prie vargstančios žmogybės. Jos žengia į atvirą Jėzaus Širdį, į Jo Šventas Žaizdas. Ten semia sveikatos, stiprybės. Jos lengvai neša savo vargus ir skubi dar padėti kitiems vargelį vargti.

Štai tokios skaisčios širdies žodžiai iš laiško, rašyto "Laivui."
Brangieji:—

Apturėjau nuo tamistų laišką, dovanėles ir tą brangųjį Išganytojo Šventųjų Žaizdų Vainikėlį. Jis man tas brangus turtas, kurio mūs protas negali apimti, ta mūsų Brangaus Išganytojo Meilė, kuri suteikė tiek gausių malonių mums nevertiems, Jo sutvėrimams.

Nors aš seniai kalbu tą vainikėlį, kaip tik anais metais pasirodė "Laive" apie jį pareiškimas. Nuo tada jis rado sau vietą mano širdyje, bet aš kalbėdavau jį tik penktadieniais, o dabar jau kalbu beveik kasdien.

Jei kartais spaudžia mane skausmas, ar užėina širdies nuliudimas, aš kalbu tą vainikėlį net keletą kartų dienoje. Nuo to man ateina ramybė ir stiprybė į mano sielą. Tie kryželiai, kuriuos tenka nešti, pasidaro visiškai nesunkūs.

Ačiū už viską, ką man suteikėt ir už pažadėjimą aukoti Mišias už mano paklydusią dukrelę. Turiu vilties, kad Gerasis Dievulis jos pasigailės.

Aš apleidžiu dabartinę savo vietą ir keliauju į laukus, nes trokštu padėt misionoriauti tarp netikinčiųjų. Šiame darbe man Dievas labai laimina.

Aš tikiu, kad labai sunku tik vieniems misijonieriams darbuotis, jei mes pasauliniai žmonės neisime jiems į pagalbą.

Aš manau, kad ne vienais poteriais mes galime patraukti paklydėlius į tiesos kelią, bet gerais darbais ir gražiais pavyzdžiais. Per 10 metų gyvenu tarp tokių žmonių ir jau patyriau, kiek gero daro geri darbai ir pavyzdis.

Laiminkite man; aš vėl iš miesto grįžtu prie meilės artimo darbų tarp laukininkų.
S. A.

Kolegijos Remėjai:

Vajaus metu Providence, R. I. kolegijos namams aukoko sekantieji asmenys:

§4 — Marijona Germanavičienė, Skolastika Trakinienė, Feliksas Jurėnas.

§3 — Juozas Daugelavičius, Marijona Germanavičienė, Jonas Rastokas, Veronika Zalatorienė, Jurgis Puidokas, Kazimieras Bučis, Marijona Gecevičienė, Elzbieta Celidkienė, Petras Kubilius, Steponas Kašėta, Bonifacas Tamulevičius, Ferdinandas Tamulevičius, Antanas Aukštikalnis, Longinas Rudokas, Kazimieras Tamulevičius, Jonas Kereiša, Ona Samsonienė, Motiejus Svirskas, Jonas Žogelis, Antanina Šilauskienė, Lucija Skeivienė, Antanina Tamoševičienė, Liudvika Stančienė, Zofija Akstinienė, Pranas Kubilius, Adomas Česnauskas, Petras Saulytis, Jonas Puidokas, Antanina Kvaracijienė, Ona Šemetienė, Valerija Belonienė, Albina Čėčiurienė, Ieva Rutkauskienė, Marijona Tamulevičienė, Elena Jezukevičienė, Rozalija Švetkaitė, Marijona Tamulevičienė.

§2 — Adomas Jarmalavičius, Ieva Bartkienė, Juozas Tamoševičius, Pranas Pašakarnis, Pranas Čijunskas, Vincas Savičkas, Matas Mačidlauskas, Vincenta Karlionienė, Boleslovas Dambrauskas.

(Bus daugiau).

Nuoširdžiai dėkojame gerb. Remėjams už aukas.
Remėjų Centras.

Amerikos Lietuvių Žinios.

BANDINIŲ PRIĖMIMO IŠKILMĖS MARIJONŲ VIENUOLYNE. Sekmadienyje, vasario 2, turėjome dideles iškilmes Marijonų Vienuolyne — naujų bandinių priėmimo. Tai buvo viena Marijos švenčių — Įveždinimo. Penktą valandą vakare turėjome iškilmingus mišparus. Celebrantas buvo didžiai gerbiamas kunigas F. Kudirka, dijakonu — kun. J. Mačiulionis ir subdiakonu — kun. Mykolas Urbaničius.

Po mišparų gerbiamas tėvelis Jakaitis gražiai pasakė pamokslą apie tai, kaip Kristus rinko savo apaštalus. Jis sakė vienam apaštalui "Sek mane" ir tas tuojau Jį sekė, palikdamas savo tėvus, šeimyną ir pasaulio linksmes. Šitas palyginimas buvo pritaikintas bandiniams darantiems pirmą žingsnį vienuoliniame gyvenime. Pamokslininkas priminė, kad Kristų sekti — didžiausia laimė ir kad Kristui gyvenant mummyse, nėra baidi nei didžiausia priešų armija.

Po šito gražaus pamokinimo, prasidėjo pačios priėmimo apeigos. Priruoštieji jaunikaičiai atsiklaupę prašo būti priimtais Nekaltai Pradėtos Marijos vienuolijos į bandimus. Didžiai gerbiamas provincijolas vadovauja priėmimo apeigoms. Po maldų visi bandiniai gauna liepsnojančią žvakę, kuri jiems turi priminti Kristų, kad eitų Jo šviestybės takais.

Sekantieji yra vienuolika jaunikaičių, kurie pasiryžo tarnauti Dievui ir artimui: Juozas Burneekis, Antanas Kacevičius, Juozas Kuprevičius, Antanas Mažukna, Kazimieras Pūkinas, Benediktas Secevičius, Antanas Sūtkus, Petras Malinauskas, Stasys Vaičiaitis, Andriejus Vilkaišius, Povilas Žolynas.

Palaiminimas su švenčiausiu Sakra-

mentu buvo tuojau po bandinių priėmimo. Ir taip užbaigtos įspūdingos iškilmės įstačiusios vienuolika dorai išauklėtų jaunikaičių į pasišventimo gyvenimą.

Jonas Baltrušaitis.

LAWRENCE, MASS. Mūsų kolegijos remėjų skyrius jau seniai buvo laikęs savo susirinkimą, todėl gerb. mūsų klebonas kun. Pranas Juras sušaukė metinį susirinkimą penktadienyje, vakare 7 dieną vasario.

Visu pirma buvo išrinkta nauja šiems metams valdyba, į kurią pateko sekantieji asmenys: pirm. pasiliko tas pats Nikodemas Juodka, vice-pirm. Pranciška Jančienė, išd. Uršulė Jereckienė ir sekretorius Petras Grina.

Per susirinkimą dvi šeimynos, kurios pirmiau buvo nuolatiniais remėjais, pasiliko amžiniais remėjais, sumokėdami dalinai savo narystės mokesčius. Prisirašė keturi nauji nariai. Naujoji valdyba pasizadėjo daugiau pasidaruoti, prirašinėdami daugiau naujų narių ir tuomi platinami "Laivą" Lawrence žmonių tarpe. Linkime naujai valdybai pasisekimo.

Senkas Remėjas.

WORCESTER, MA . Naujos Anglijos Katalikų Seimelis įvyks vasario 22 d. 1930 m., šv. Kazimiero par. svetainėje. Visos katalikiškos draugijos išrenka atstovus į Seimelį. Kurios nesusėpa — tai jų valdybos atstovauja draugija.

Yra svarbių reikalų lietuviams katalikams. Turime vieningai veikti. Katalikišką Akeiją išplėtoti, sustiprinti. Tais reikalais noliai darbuojasi vietos klebonas gerb. kun. A. Petraitis ir Federacijos N. A. Apskr. valdyba pirm. V. J. Kudirka, rašt. S. Čeikauskas ir išd. J. Versiackas.

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. Ar motina, labai Dievui nusidėjus, gali išprašyti Dievo malonių savo vaikams? "L." Skaitytoja.

ATSAKYMAS. Kas yra labai Dievui nusidėjęs ir nesirūpina pasitaisyti ir Dievą perprašyti, pasilieka Dievo priešu. Tai gi nelabai ką gali iš Dievo išprašyti. Bet gali.

Pavyzdin, nusidėjusi motina gali už savo vaikus užprašyti Mišias. Atlaikytos Mišios gali jos vaikams daug Dievo malonių pelnyti.

Nusidėjus motina negali pati už vaikus aukoti Šv. Komunijos, bet gali pasirūpinti, kad kitas asmuo už ją tai padarytų. Ji gali klausyti Mišių ir tą auką pavesti Dievui už vaikus ir tai jiems padės.

KLAUSIMAS. — Kaip kur nedėliomis yra kelios Mišios ir tik vienos esti už parapiją, o kitos visos užsakytos. Kaip tas gali būti? Aš priklausau prie airių parapijos, tai pas juos to nėra. — N. D.

ATSAKYMAS. — Amerikoje kunigams yra pavelinta laikyti po dvi Mišias nedėliomis. Klebonas laiko vienas Mišias už parapiją, o kitas jis gali laikyti už kitą intenciją. Vikarui už parapiją Mišių laikyti nereikia, tokiu būdu, jis gali laikyti abejas Mišias už kitą intenciją. Bet stipendiją arba auką jam yra pavelinta imti tik už vienas Mišias. Taiposgi ir klebonui už antras Mišias stipendijos imti nėra pavelinta.

KLAUSIMAS. Katalikų name tenka rasti Jėzaus Kristaus paveikslas (gal kryžius? Red.) su galva nukrypusia į kairę pusę. Ar geras toks paveikslas?

F. A. K.

ATSAKYMAS. Geras. Kodel jis neturėtų būti geras? Ar Jėzaus galva bus nukrypus tiesėn, ar kairėn, ar tiesiog ant

krūtinės žemyn, vis mums tas paveikslas skelbia didžiausiąją tikėjimo tiesą, tai yra, kad Viešpats Jėzus kentėjo ir mirė ant kryžiaus ir tuo būdu mus išpirko iš velnio vergijos ir pelnė teisę į amžinąją laimę.

Kiekvienas mūsų matėme skaudžiai kenčiantį ligonį. Ar jo galva stovi visuomet tiesėn nukrypus. Jis savo galvą dės to visaip, kad kiek nors būtų lengviau. Taip buvo su Jėzumi ant kryžiaus. Jis savo, erškėčiais vainikuotą, galvą visaip dėsė ir tiesėn ir kairėn, kad jai būtų lengviau. Jis ją lenkė ir žemyn ant krūtinės, nes tuomet galėjo būti skausmų atmaina. "Nulenkęs galvą atidavė Dievui savo sielą." Bet kaip jis nulenkė galvą, kurion pusėn, Šv. Raštas nekalba.

Isigyveno paprotys, kad Jėzaus paveikslas ant kryžiaus turi būti su galva, nusvirusia tiesėn. Bet nėra priešinga tikėjimui, kad jis ir ne taip atrodytų.

Nemalonu yra, kad daug katalikų riša daug svarbos prie mažų dalykėlių, prie paviršutinių ženklelių, o mažniekiu laiko svarbius tikėjimo dalykus.

KLAUSIMAS. Ar galima toje pačioje dienoje du kartu duoti palaiminimą su Šv. Sakramentu, išstatytu monstrancijoje. "L." Skaitytoja, Kewanee.

ATSAKYMAS. Paprastai galima duoti tik vieną kartą tokis palaiminimas, bet jei atsitinka, kad susirenka daug žmonių ir itin tokių, kurie dar negavo palaiminimo, tai galima ir antrą kartą duoti.

KLAUSIMAS. Ar galima Amerikoje įsirašyti į Šv. Juozapo, mirštančiųjų Globėjo, broliją? "L." Skaitytoja.

ATSAKYMAS. Galima, jei parapijos klebonas į ją įrašinėja, arba per misijas misijonieriai tai padaro.

LIETUVOS ŽINIOS

Šiauliuose slaptoji policija sugavo pinigų dirbėjus Pauliuką ir Grigaitytę, pas kuriuos rado 3 padirbtus dešimtličius ir pinigų spausdinimo įrankius. "Š."

Ministerių išlaidos 1930 metais. Ministerių kabinetas priėmė atskirų valdžios įstaigų išlaidų sąmatas. Paskirta: Respublikos Prezidentūrai 303,529 lit., Seimui — 487,962 lt., Ministerių kabinetui — 3,447,014, lt., Valstybės tarybai — 457,723 lt., Klaipėdos krašto gubernatūrai — 340,115, Vidaus reikalų ministerijai — 26,207,039, Švietimo ministerijai — 37,416,710, Teisingumo ministerijai — 9,727,594, Susisiekimo ministerijai — 58,630,284, Užsienių reikalų ministerijai — 5,415,272, Krašto apsaugos ministerijai — 48,756,000, Valstybės kontrolei — 1,262,396 lit. Žemės ir ūkio ir Finansų ministerijos sąmatų dar nepriimta, nors normaliai reikėtų, kad biudžetas būtų buvęs priimtas dar prieš naujus metus. "Š."

Pervai iš Lietuvos išvažiavo 16,437 žmonės. Vidaus reikalų ministerijos žiniomis per pereitus metus iš Lietuvos emigravo 16,437 žmonės. Į Argentiją emigravo daugiausia — 6,304, į Braziliją — 4,521, į Afriką — 1,283, Kanadą — 1,279, Urugvajų — 1,365, Amerikos Jungtines Valstybes — 1,355, Meksiką — 48, Kūbą — 82, Palestiną — 178 ir Australiją 22. "Š."

Kiek Lietuvoje kinemotografų? Dabar Lietuvoj yra 58 kinemotografai. Daugiausia jų yra Kauno ir Šiaulių apskrčiuose.

Sudegė už 92 milijonus litų. Nuo 1918—1928 metų Lietuvoj buvo 9103 gaisrai, kurie padarė 92 milijonus litų nuostolių. Sudegusio turto buvo apdrausta labai mažai: tik 11 nuošimčių. Nuo gaisrų daugiausia nukentėjo kaimai, kuriems tenka 41 nuošimtis visų nuostolių. Gaisrų skaičius kiekvienais metais auga. "Š."

Laidotuvės. Šikšnosparnis praneša, kad Tauragės apskr. Kvėdarnos valsč. Pajūrelio bažnyčioje sausio 22 d. buvo laikomos laidotuvių pamaldos dėl mirusio jaunuolio J. Preitiko, kilusio iš Šakių kaimo. A. a. velionis buvo religingas, pavyzdingas Šakių kuopelės pavarininkas. Dangaus ramybė tegu jį lydi amžių amžiais. "Ž. Pr."

Amerikos Lietuviai Katalikai

turi tik vieną savo dienraštį, kuris gina tikinčiųjų dvasinius ir medžiaginius reikalus, kuris visiems geros valios žmonėms mielai noru patarnauja, — tai

"DRAUGAS"

Jo kaina: Amerikoje metams \$6.00; 6 mėnesiams \$3.50.

Lietuvoje metams \$7.00; pusei metų \$4.00.

Kas nori padaryti skubų biznį, ką nors pirkti, parduoti, — skelbkitės "Drauge", nes "Draugas" kasdien aplanko daugybę tūkstančių lietuviškų šeimynų.

"Draugo" knygyne galite gauti įvairiausių knygų. Reikalaukit katalogo. Jis siunčiamas veltui. "Draugo" adresas:

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill.

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVE

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

Ekskursijos Lietuvon.

Lietuvių R. K. Federacija kartu su dienraščiu "Draugu" ruošia šiais metais dvi ekskursijas į Lietuvą per Romą.

Pirmoji ekskursija išplauks laivu "Rochambeau" iš New Yorko 23 bal. (April). Su tuo laivu vyksta daug Amerikos maldininkų į 30-ąjį Tarptautinį Eucharistinį Kongresą, kuris įvyks Kartagos mieste, Afrikoje geg. 6—11 d. Amerikos lietuvių ekskursija prisideda prie tos bendrosios Amerikos katalikų ekskursijos ir gegužės 2 d. pamatys Gibraltarą, kuri galės aplankyti visi norintieji pamatyti žymesnes vietas. Geg. 4 dieną pamatys miestą Algier, o geg. 6 d. bus Tuniso mieste. Ten laivas stovės ir patarnaus keliauninkams vietoj viešbūčio. Kas rytas Eucharistinio Kongreso dalyviai bus nugabenami į Kartagą ir parvežami laivan. Kongresas tęsis nuo geg. 6 d. iki 11 d.

Geg. 12 d. laivas išplauks į Neapolį ir 13 d. iš ryto bus tame stebėtino grožio mieste. Keliauninkai aplankys ugniakalnį Vezuvijų, garsų Neapolio akvarijumą, stebuklais garsią Šv. Januario katedrą, Muziejų ir atkastąjį miestą Pompeją.

Geg. 14 d. po pietų traukiniu išvažiuos Romon. Romoje pabus keliauninkai keletą dienų. Bus priimti pas šv. Tėvą; aplankys Amžinąjį miestą, pelnys Jubilėjaus atleidus ir paskui iš Romos per Genoą, Niceją į Liurdą. Iš ten per Paryžių, Berlyną į Kauną. Kelionė jūrėmis iš New Yorko į Tunisą, gyvenimas per visą Eucharistinį Kongresą laive ir kelionė į Neapolį viso kainuos \$210.00. Kelionė automobiliais Gibraltare Algerijoje ir Tunise \$22.50. Uostų mokesčiai \$11.00. Atgal iš Havre į New Yorką \$100.00. Reiškia viso round trip turistine klase jūrėmis \$343.50.

Kol kas neturime aiškių žinių, kiek

kainuos vykimas į Liurdą ir per Paryžių į Kauną. Vėliau pranešime.

Antroji Federacijos ekskursija išplauks iš New Yorko į Romą Gegužės 17 d. Neapolyje bus apie 26 geg. Maldininkai aplankys Vezuvijų, Pompeją ir pabus Romoje apie 7 dienas, bus priimti pas šv. Tėvą, pelnys Jubilėjaus atleidus, pamatys garsias katakombas ir per Vienna į Kauną.

Ši kelionė kainuos, jei susidarys grupė iš 25 žmonių II klasės: laivas \$120.00. Neapolyje ir Romoje buvimas ir kelionė \$18.60. Iš Romos į Kauną kelionė \$29.75. Viso \$176.35.

Trečia turistine klase: Laivas \$104.00. Neapolyje ir Romoje buvimas su kelione \$17.15; iš Romos į Kauną geležinkelis \$18.35. Viso turistinei klasei \$147.50. Jei-gu Jūs patys, ar Jūsų pažįstami norėtų prisidėti prie vienos, ar kitos ekskursijos, greitai praneškite į "Draugą" 2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill.

"DRAUGAS" PUB. CO.,

2334 S. Oakley Ave.,

Chicago, Ill.

Gerbiamieji: Noriu važiuoti su Federacijos pirma ekskursija

į Eucharistinį Kongresą ir į Lietuvą.

Antra ekskursija

į Romą ir Kauną.

Praneškite žinias:

Kiek kainuos turistinė klase.

Kiek kainuos antrąja klase.

Kokius turiu turėti dokumentus.

Mano vardas

Adresas